

FOAIA POPORULUI

EA MAI VECHE FOAIE POPORALĂ, INFUINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Tineți cu poporul,
ca să nu rătăciți”...

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înregistrat în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943

Organ al Asociației „Astra”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.846/1943

Pentru victorie

Lozinca țărilor în războiu este, una singură, prețuindenea: Totul pentru front și pentru victorie. În toate țările în luptă se încordează toate voințele în toata forme de activitate pentru a spori producția de războiu, dând ostașilor armătura de lipsă biruinții și hrana necesată. Alte preocupări de ordin intern sunt amânante pentru vremuri de pace, dorite arzător de toată lumea să fie cât mai apropiate.

Țara noastră, încleștată încă în războiu, nu poate rămâne în urma celorlalte. Și nici n'a rămas, nici până acum în comparația puterilor ei cu ale celorlalte mai mari și mai puternice.

Sindicalele muncitorești din multe fabrici și uzine au hotărât să-si sporească numărul orelor de lucru, pentru a crește puterea de marmare, a celor de pe front.

Dar România nu este o uriașă țară ca alte state în luptă, ci, mai ales, o întinsă și rodnică țară agricolă. Optzeci la sută din neamul nostru lucrează pământul și în domeniul sporirii producției agricole poate el să împlinească mai mult porunca zilei de azi: totul pentru front, totul pentru victorie.

Lucrările de primăvară au început în cele mai multe țări. O sarcină dintre cele mai grele și mai mari apăsa asupra plugarilor români, pe care dacă vor birui-o vor face un lucru de căpetenie pentru victorie.

Sase milioane de hectare trebuie însămânțate în primăvara a-

Condiții ale biruinții

Prin postul de radio America, în emisiunea sa pentru România, ni s'a arătat cuprinsul unor articole ale celui mai cunoscut gazetar american, Lipman, despre care se spune că, mai mult decât oricare altul, exprimă opinia publică din Statele Unite. El spune că din acest războiu vor ieși biruitoare numai țările în care se va păstra ordinea până la sfârșitul războiului, și cari vor avea, când nu va mai bate tunul, o armată încă în picioare.

Acestea ar fi cele două condiții esențiale pentru ca un popor din tabăra marilor aliați să ese biruitorii deși armatele aliate vor învinge pe germani și pe japonezi.

Prețul ordinei interne, după Lipman, e tot așa de mare ca și acela ale unei oștiri în față la sfârșitul războiului. Aceasta ar fi convingerea întregului popor american.

Pentru ce s'ar mai cere aceste două condiții după ce odată dușmanul comun va fi înfrânt?

Desigur opinia publică americană se gândește la marile frâmantări interne ce se vor produce în toate țările după încheierea războiului, frâmantări cari nu-i îngădui să ducă la

anarhie, iar când aceasta ar aminti să se producă, să fie o forță care să asigure ordinea.

Un lucru e cunoscut din toate războaiele: armatele oricără de viteze, pot birui pe front numai câtă vreme la spatele frontului, adică acasă, în țările în luptă, se păstrează o strânsă și severă ordine generală. Pentru că numai în ordine desăvârșită poate poporul de-acasă să muncească și să producă tot de ce armata are nevoie pe front: hrana, îmbrăcăminte ca și arme și muniții.

Când, prin lipsă de ordine, o țară se desorganizează la ea acasă, frontul suferă și biruința se poate înțoarce în înfrângere. Prăbușirea de-acasă aduce și prăbușirea frontului în toate războaiele.

Dar ordinea trebuie păstrată acasă nu numai că ține războiul, ci și după sfârșitul lui. Anarhia nu-i îngădui, în nici o țară, să se nască nici atunci. Pentru că războiul sfârșit, nu însemnează că s'a isprăvit și cu greutățile unei țări, că n'ar mai fi lipsă de muncă și de încordarea tuturor puterilor. Iar în dezordine, în destrăbătare internă, nu se poate munci, nu

(Continuare în pag. 2-a)

ceasta. Hrana armatei și hrana țării întregi altără dela hărcia poporului român. Să nu uităm că țările pe front și ordine și liniște în țară nu pot fi fără pâinea cea de toate zilele.

Alimentele s'au împușnat simțitor în toată Europa iar din cele două Americi se aduc foarte cu

greu, din lipsa corăbiilor și a vapoarelor. Nici în țările cu mult mai lipsite ca a noastră nu pot aduce deocamdată destule cereale.

Așa că nu avem ce speră dela importul aliașilor în anul acesta. De aceea să ne ținem de o sfântă datorie, să nu lăsăm nelucrat nimic din cele șase milioane de hectare.

tru puii lor. Cei doi pui se aflau încă în cuib și clăpăneau și țipau de ți-se rupea inima.

Bucuros ar fi sărit oamenii să le dea jos, dar vezi că acoperișul era acum numai flăcări și cine să se incumete? Deodată, iute că se geata, veni ceva alb prin văzduh. Era mama-barză. Sbură odată de jurimprejurul cuibului, apoi se aruncă glorj spre el, apucă în ciocul lung pe unul din pui și-l duse de-l lăsă jos pe pajiștea apropiată. Apoi veni a doua oară, sbură înimoasă prin norii groși de fum și smulse din cuib și a doua bărzuță.

In vremea aceasta sosi în săfării largi și speriate, tatăl bărzuțelor, bărzoiu. Acum stătea clăpânind iute, iute și tare, împreună cu soția lui,

lângă micuții lor, scăpați dela moarte. — „Ce-o tot fi zicând acolo bărzoiu?” întrebă Andreias al lui Axinte pe taică-său lângă care sta de se uitau la foc.

— „Păi, în limba lui, el cam aşa zice:

„Slavă Domnului că am scăpat copilașii noștri teferi. Dar acum ce ne facem fără cuib pentru ei?”

— „Păi, tu tăticule, știi limba berzelor?

— „Nu prea, dar vezi că știi gândul taților și al mamelor”. „Zău aşa, bietele bărzuțe, ele acum unde să locuască?” zise Andreias întristat.

— „Păi, să le facem noi rost, la nevoia lor, de un cuib nou”, ii răspunse taică-său.

O țară puțin cunoscută: Rusia Sovietică

de ILIE RUSMIR

Uniunea Republicelor Statelor Soviетice sau cum îi zice prescurtat U.R.S.S. este un stat puțin cunoscut de europeni și mai cu seamă de țărani noștri. În cursul războiului actual au apărut multe studii despre alte țări, despre alte continente chiar, s'a scris însă foarte puțin despre Rusia, cu toate că ea ca întindere (suprafața), se asează în al treilea loc între continente din lumea întreagă. Iată ce ne spun cifrele de mai jos:

Africa are 30.330.000 km. p.; Asia — fără Rusia — 26.800.000 km. p.; Rusia (U.R.S.S.) 21.176.000 km. p.; America de Nord 19.662.000 km. p.; America de Sud 17.968.000 km. p.; Europa fără Rusia 5.420.000 km. p.; Oceania 8.551.000 km. p.; America Centrală și Mexico 2.780.000 km. p.

Față de statele din întreaga lume, ca întindere Rusia Sovietică se asează ca două țară mai mare. Si aci cifrele ne vorbesc:

Imperiul britanic are o întindere de 33.484. km. p.; Rusia (U.R.S.S.) 21.176.000 km. p.; Franța cu imperiul colonial 12.649.000 km. p.; America de Nord 9.682.000 km. p.; Japonia 1.595.000 km. p.; China 608.000 km. p.; Germania 576.000 km. p.

Cei mai mulți oameni europeni sunt obișnuiți cu învățătura din cărțile de geografie dela noi, unde se spune că, anotimpurile se încep așa: la 21 Martie primăvara, 21 Iunie vară, 21 Septembrie toamna, 21 Decembrie iarna. Nu tot așa stau trebile cu Rusia. Ea se întinde — cu o parte a ei — în judecătirea noastră.

(Continuare în pag. 5-a)

lăngă micuții lor, scăpați dela moarte.

— „Ce-o tot fi zicând acolo bărzoiu?” întrebă Andreias al lui Axinte pe taică-său lângă care sta de se uitau la foc.

— „Păi, în limba lui, el cam aşa zice:

„Slavă Domnului că am scăpat copilașii noștri teferi. Dar acum ce ne facem fără cuib pentru ei?”

— „Păi, tu tăticule, știi limba berzelor?

— „Nu prea, dar vezi că știi gândul taților și al mamelor”. „Zău aşa, bietele bărzuțe, ele acum unde să locuască?” zise Andreias întristat.

— „Păi, să le facem noi rost, la nevoia lor, de un cuib nou”, ii răspunse taică-său.

Se duse repede Andreias acasă și porunci argatului să urce o roată veche, mai stricată de car, sus pe acoperișul surii lor, să le lege bine acolo și să puie în ea niscai paie și crenge. Se știe că berzelor le place să-si facă cuib în asemenea roți. După aceea, argatul se duse de luă cele două bărzuțe mici de pe pajisetă, și le așeză în cuibul cel nou. Berzele cele bătrâne urmăriseră sălăjind pe aproape de tot, ce se petreceau cu puii lor. De cum văzură argatul depărtându-se, se repeziră în sbor la acoperișul surii și cercelară roata din toate părțile. „Clamp!” adică: „bun!” făcu bărbațul. „Clamp!” răspunse soția lui. Si apoi se puseră numaidecăt, cu zor pe lucru, aduseră fulgi, rânduiri asternutul de paie așa cum

FOIȘOARĂ

Cuibul în flăcări

La capătul satului, ardea o magazie veche de grâne. Grăunțe nu se mai ținea în ea și nici fân nu mai avea în pod; nu mai era bună de nimic. Sătenii nu și dădură vreo osteneală să stingă, o lăsară să ardă. „Cuibul berzelor! Cuibul berzelor!” strigă deodată un om. Adevărat la cuibul berzelor de pe acoperișul magaziei, nu se gândise nimeni. Acum toți se uită în sus.

Barza și bărzoiu nu erau acolo, umbra poate să caute brosușe pen-

= DUMINECA IN SAT LA NOI =

*Pe**urmele**Domnului*

Proorocii mincinoși

In continuarea cuvântărilii sale de pe munte, Mântuitorul face băgători de seamă pe apostoli și marea mulțime ce-L asculta, să se terească, pe cărăriile vieții de oamenii primejdioși.

„Păzili-vă de proorocii mincinoși, zise Domnul, cari vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori“.

Dintre toți oamenii cari ne pot trăgi, cei mai primejdiosi sunt, desigur, proorocii cei mincinoși. Pentru că ei încercă să ne ducă, în rătăcire nu numai asupra unor lucruri de puțină însemnatate, ci chiar cu privire la voința lui Dumnezeu, la adevărul și poruncile Lui.

Și cum ne vom putea feri de ei și de primejdia ce o poartă? Ne spune tot Mântuitorul: „Din rodurile lor îi vești cunoaște pe ei“.

Au doară se culeg striguri din spini și din scai smochine? Așa tot pomul bun face poame bune, iar pomul rău, poame rele face. Nu poate pomul bun să facă poame rele, nici pomul rău să tacă poame bune“.

Știm din st. Scriptură că proorocii adevărați pe cari Dumnezeu i-a trimis la poporul israelitean, au veste în toată vremea pe Dumnezeu cel adevăr, legile și poruncile Lui, au cerut poporului să se pocăiască, întorcându-se din drumul necredinței și al păcatului și să-i slujească unul singur Dumnezeu. Niciodată un prooroc adevărat n'a incercat să ducă poporul în rătăcire, și vestirile, proorocile lor, s'au arătat totdeauna adevărate prin întâmplările cari au urmat.

Ei mustrau cu asprime poporul pentru păcate lui, mustrau în față pe regei cei răi, și mulți au plătit cu viața vestirea adevărulei între orice imprejurărtă.

știi ele, și-și dichisiră în spîtele roții un cuib nou. Până'n seară, puișorii lor dragi aveau un culcuș moale și plăcut, de puteau face „nani” în el. Mai mare dragul.

După ce mai cărară, la iuțeală, câteva broscuțe pentru cina de seară pentru puții informați și pentru ele cu copiii lor, intinseră aripile peste ei, acoperindu-i să le fie cald și aşa dormiră toată noaptea, cu bine și pace, în noua lor locuință.

Povestea lăcrămioarelor (Mărgăritărelui)

Se spune că după ce Maica Domnului împreună cu bătrânul Iosif și copilul Isus, au petrecut Paștele la Ierusalim, când s'au întors spre casă, Isus lipsea dintre ei. Indurerata ma-

Invățături creștine

— DESPRE DESNĂDEJDE —

Odată, diavolul ajungând la mare nevoie, a dat veste că scoate în vânzare toate uneltele puterii sale.

Aflând aceasta, mulți veniră să cumpere.

Unul a cumpărat minciuna, cu care avea de gând să-și facă nu știu ce trebuie să așa.

Altul a cumpărat bârfirea, tot pentru aceeași mare ispravă.

Altul furtișagul — și așa mai încolo, a cumpărat fiecare unealta ce i-a plăcut.

Unul însă a văzut că diavolul tot ascunde una din uneltele sale, pe care, se vedea, nu voia să vândă.

— „Ce ai acolo? — îl întreba acela pe diavol.

— „Aici am desnădejdea“...

— „Ti-o cumpăr eu“...

Dar diavolul i-a răspuns:

— „Toate le pot vinde, pe aceasta nici nu mă gândesc să vând“...

Omul a întrebat:

— „De ce? — și diavolul i-a răspuns:

— „Cu desnădejdea le pot aduce

pe toate celealte îndărăt, — căci cu omul desnădăduit pot face toate ispravile mele“...

Da, dragii mei — vă zic eu, cel ce povestesc — fericită de desnădejde, căci prin ea ne putem pierde sufletul fără să mai putem să ne mantuim vreodată.

Condiții ale biruinții

(Urmare din pagina 1-a)

se pot produce bunurile materiale de care toți vor avea trebuință.

Dar nici nouile așezări lăuntrice mai bune, menite să facă o mai bună împărțire a dreptății și o mai dreaptă împărțire a sarcinilor, nu se pot face fără liniște și ordine în țară, la sfârșitul războaielor. Pentru că între patimi deslăunuite și în haos nimenei nu mai poate vedea armonie și adevăratul interes al țărilor.

De aceea crede gazetarul Lipman și opinia publică americană că țările cari vor să ese până la sfârșit biruință, trebuie să mai dispună la sfârșitul războiului și de o armată bună.

Dar încă în Legea veche se arătau și proorocii mincinoși, adică oameni cari ziceau că ei vorbesc în numele lui Dumnezeu, trimiși de Dumnezeu, deși Dumnezeu nu le poruncisă să vorbească în numele Lui. Acești prooroci mincinoși vorbeau totdeauna pe placul poporului păcălos și al regilor cari se abătuseră dela Dumnezeu, pentru a se pune bine cu ei și a primi daruri.

Lumea ascultă totdeauna mai bunicos de cel de-l laudă și-i acopere păcatele, decât de cel de-l mustă și-l arată așa cum este. Așa și poporul israelit, arunca pe proorocii adevărați și se lăua de multeori după cei mincinoși.

Dar de căteori am ascultat de cei mincinoși am pășit rău, căci sfaturile lor i-au dus la întrângeri în bătălia și la multe alte nenorociri.

Proorocii mincinoși, „lupii răpitori“ au dat naștere și în turma lui Hristos, încă de pe vremea apostolilor, cum arată scrierile lor. Si nici până

azi nu le-a uscat semința. În cursul veacurilor ei au încercat mereu să răstoarne, ori cel puțin să strice adevărul invățăturii date de Hristos, sau poruncile Lui, și nu odată au dus la rătăcire și pierzanie multe oi din țără, aceștia au fost ereticii, sectarii.

Proorocii mincinoși din creștinism se poartă ca și cei vechi: se îmbracă în piele de oale, vorbesc bland, laudă pe oameni, și le scuză păcatele, adică vorbesc pe placul omului nu al lui Dumnezeu. Cu cât își pot ascunde mai bine firea lor de lupi, cu atât sunt mai primejdioși, pot înșela mai multă lume.

Noroc că Domnul ne-a arătat cum să-i cunoaștem! Să nu ascultăm căt de muleros vorbesc și ce ne spune, ci să le cercetăm faptele. Căci oricât ar vorbi de atrăgător dacă faptele lor sunt rele, păcătoase, putem fi siguri că-s prooroci mincinoși, și că trebuie să ne ferim de ei. Azi, mai ales, lumea e plină de asemenea prooroci.

Părintele Ion

In postul mare

Rugăciune

La ziua cea înfricoșată gândind susetele al meu priveghiează, aprinzându-ți candela ta, cu undelemn luminând-o, că nu știi când va veni lătine glasul ce va zice: Iată Mirela Vezi, dar susetele al meu să nu dormitezi, căci vei rămâne afară bătând ca cele cinci fecioare nebune. Ci cu priveghere așteaptă ca să întâmpini pre Hristos cu undelemn de ungere și-ți va da și cămara cea Dumnezeiască a slavei Sale.

MAMA

Din bătătură, spre răzoare, Mi-arunc privirea bucuroasă: Aceleași flori scăldate 'n soare Ca la plecarea mea de-acasă.

De cântec luncile răsună: Nu s'a schimbă nimic din fire, Si toate visele-mi s'adună Senin potop de fericire.

Doar singură, în ușă, mama, Cum stă — icoană luminată, — Si cum surâde și-mi ia seama, Mai sfântă-i azi ca niciodată.

A. Mândru

Poezii populare

— Din Mărginime —

Culese de MARIA CUNȚAN

II.

La bădița sub perete Sed la umbră două fete, Una slătă, dar avută, Alta mândră, dar sărmană, Copilăjă de vădană, Cea bogată zice-așa:

— Pe mine baden mă ia Că-mi dă tata șeasă boi Si-o turmă mare de oi, Cea săracă răsucea Fusu 'n mână și gândeau: Nu dă badea ochii mei Pentru șeasă boii tăi, Nu dă badea gura mea Pentru bogăția ta.

— Să trăiți, don ghinăral! Dintr-o singură lovitură de sabie am tăiat amândouă picioarele la un ofițer dușman.

— Și de ce nu i-ai tăiat capul, că era mai mare vitejia?

— Păi, n'avea cap, mâncașă, că il tăiașe alții. Dacă ar fi avut cap ar fi luat-o la fugă când m'ar fi văzut așa de fioros, cu sabia ridicată.

Ghici, ghicitoarea mea!

(3) Sunt două surori în lume,

Neasemenea la nume:

Una albă, luminată,

Și-alta neagră 'ntunecată,

Se gonesc prin lumea lungă

Și nu pot să se ajungă.

Foia glumeată

Vitejia țiganului

La sfârșitul unei mari bătăliei generalul comandant de oaste a dat poruncă să vină la raport pe rând toți soldații, cari au făcut vreo vitejie, să le dea câte-o decorație.

Cel dintâi iasă din rânduri Dăncilă, un țig în buzat și crăcanat, umflându-și pieptul și răsturnându-și capul pe spate.

Generalul se cam supără că cei dintâi ce vine pentru decorație, erau un țigan.

— Ce vitejie ai făcut baragladino? il întrebă.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Noua reformă agrară

Am publicat în numărul trecut textul decretului-lege prin care se face o nouă reformă agrară în România. Ea este a treia reformă agrară la noi. Cea dintâi s'a făcut sub Cuza-Vodă, când s'au împroprietărit pentru prima oară țărani din Moldova și Muntenia. În ținuturile românești dela vestul Carpaților o parte din pământul nemțesc muncit de țărani a ajuns în proprietatea lor după revoluția din 1848.

A doua reformă agrară s'a făcut pe întreg cuprinsul României unite într'un singur Stat, după primul războiu mondial, în 1918/1919. Între împroprietătirea de sub Cuza-Vodă și cea de sub Regele Ferdinand, s'a mai împărțit pământ țăraniilor în Dobrogea, după războiul neutrării din 1877/78. Atunci s'a dat pământ pentru colonizări în Dobrogea, haturi mai mari, însripându-se aici gospodării frumoase ale coloniștilor nemți nu numai din Moldova și Muntenia ci și din Transilvania.

Cârmuirile românești dela Unirea Principatelor până azi au înțeles să facă dreptate marilor masse țăranești, temelia neamului nostru, punând în practică principiul că pământul trebuie să fie al acelora care-l muncesc.

Reforma din 1918/1919 a fost de cele mai mari proporții. Atunci s'a pus capăt latifundiilor, moșilor mari, împărțindu-se plugarilor.

Din reforma aceasta n'a mai rămas în mâinile foștilor proprietari, decât moșii mijlocii, între 100 și 400 hect.

Acum, prin a treia reformă agrară făcută de actualul guvern, se desfințează, în bună parte și aceste moșii mijlocii, pierind cu totul sămânța

nemulțumirilor în unele rânduri ale țăraniilor.

Toate moșii ce trec de 50 ha. trec în posesiunea statului care le împarte țăraniilor fără pământ, a celor ce au sub 5 hectare, și în primul rând luptătorilor de pe front, văduvelor și orfanilor rămași după cei căzuși. Terenul luat va fi plătit cu prețul unei recolte anuale mijlocii, până în termen de 20 de ani

pentru cei mai săraci. Dar sunt și categorii de moșii mijlocii cari se confisca în întregime și fără nicio plată: a celor ce au colaborat cu nemții și au intrat în armata lor, a celor ce vor fi condamnați ca criminali de război, sau vinovați de dezastrul țării, a celor ce au fugit din țară și alții încă. Cei ce au mai multe moșii își vor putea ține cele 50 ha. Din care moșie voesc, dar numai dintr'una.

De acum plugarii se vor dune cu puteri sporite la lucru, în deplină liniste, mulțumiți de reforma adusă.

Să păsim în largul câmpului

Prin legea de reformă agrară, cât și printr-o serie întreagă de alte dispoziții, guvernul se silește ca să așeze țărăniminea română pe glia strămoșilor. Cu alte cuvinte se face tot ce e cu putință ca pământul să fie al acelora cari l-au muncit de veacuri. Si muncitor de pământ nu se poate numi decât țaranul și în deosebi țaranul român, care și-a împlinit toate obligațiunile lui față de țară: pe front, luptând cu arma în mâna, iar înapoia frontului ajutând prin truda sa, la sprijinirea celor din primele linii de bătălie.

Așa dar, se impune azi ca o principală îndatorire a fiecărui țaran, să muncească din toate puterile pentru a face să rodească cât mai cu folos ogorul ce i-a fost dat în stăpânire.

Ne aflăm în prag de primăvară...

Socotim a nu fi de prisos dacă folosim acest prilej pentru a reaminti cititorilor noștri (fruntași gospodari ai satelor) să premeargă cu pilda lor de munca stăruitoare întru cele economice. Știm că lipsesc o bună parte din brațele de muncă, precum și alte mijloace atât de trebuincioase la îndeplinirea poruncilor guvernului. Dar, dacă știm să facem, uneori, din noapte zi, totuși vom putea răzbi cu bine și vom putea asigura o toamnă bogată în rod.

Asociația „Astra”, îndeamnă țărăniminea satelor ardeleni să dovedească și de data aceasta că este pătrunsă de importanță evenimentelor istorice pe care le străbatem. Cu mic cu mare, bătrân și Tânăr, sub conducerea cărturării, să eșim în largul câmpului pentru a ne munci ogoarele și a le face cât mai roditoare.

O lipsă care se simte mult

Legea Reformei Agrare s'a pus în aplicare pe întreg cuprinsul țării, iar guvernul sărue în continuu prin fel și fel de indemnizări, ca țărăniminea împroprietărită să se silească din răspunderi, pentru a face ca pământul să dea cât mai multă roadă.

Pe unele locuri, din ordinul guvernului, s'au trimis la sate chiar echipe de muncitori ai fabricilor, ca să repare uneltele agricole ale țăraniilor. Cu alte cuvinte se fac toate încercările pentru a se veni în ajutorul țărănimiei, ca aceasta la rândul ei, să poată veni și ea în ajutorul țării prin înțelegerea producției atât de trebuincioasă sprijinirii războiului.

Noi, însă, socotim a nu fi făcut totul, dând pământ țăraniilor și reparându-le uneltele. Se mai simte o lipsă și aceasta, după noi, este cea mai simțitoare: punerea la îndemâna agricultorilor a vitelor de muncă.

Refacerea cât mai grabnică a bogăției noastre animale este o problemă aici, care trebuie să ne dea mult de gândit, dacă dorim să facem cât mai plină de rod împroprietătirea ță-

ranului cu pământ. Căci, nu este suficient a avea pământ, unelte și brațe de muncă. Plugul și grapa, carul și tăvălugul vor trebui puse în mișcare de animale: cai, boi, vaci și a. a., cari lipsesc în bună parte, din mai multe pricini ale războiului.

Numai când vom pune la îndemâna țăranielui proprietar de pământ și vitele de muncă trebuincioase, vom putea fi în situația de a ne bucura de importanța unei legi ca aceea a reformei agrare.

Să nădăduim că și această din urmă nevoie va fi luată sub o cât mai grabnică cercetare și împlinire.

Economist

CALINDARUL PLUGARESC

Semne ce prevestesc schimbarea vremii

Multe lucruri și vietări mari și mici din jurul nostru ne dau anumite semne, în mare măsură, despre schimbarea vremii.

E folositor pentru el, ca omul să

poată cunoaște întrucâtva vremea apropiată, pentru că viața și munca lui, mai ales la sate, sunt înrâurite mult de schimbarea vremii.

Dăm aici câteva date prevestitoare găsite adevărate (verificate).

Jocuri nourilor

Vremea frumoasă o prevestesc nourii, astăzi prin aceea că:

— Cerul e înfrumusețat (ornamentat) de nourii,

— Valuri de nourii se ridică după timp urit.

— Nourii au slabe culori în roz în zorii zilei.

— Nourii au culori dela roșu închis până la violet,

— Soarele strălucește dimineață între numeroase grupuri de nourii,

— Soarele strălucește puternic în jurul unor nourii deschis colorații,

— Nourii au culoarea roșie obișnuită, cu sau fără dungi trandafiri.

Prin ceață, vânt și ploaie

Ceața, vântul și ploaia, prin aceea că:

— O pânză de ceață fină stă deasupra munților,

— Prin o pătură continuă și joasă de ceață, se zărește din când în când cerul albastru.

— Ceața se coboară din vîzduh

Bucătăria sătencei

Ciorbă cu tot felul de zarzavat

Se tăie mărunt și subțire ca tăcău: o sfecă din acele lungi și roșii, o bucată de varză dulce, un morcov, un pătrunjel și o ceapă, toate acestea se pun să fierbă, când acestea sunt fierte pe jumătate se adaogă 2–3 cartofi tăciți în bucătă. Când toate acestea sunt fierte se toarnă zer de la unt atâtă cât trebuie să înăcrim ciorba apoi puțină verdeață și puțin leuștean, mai fierbe ca un sfert de oră, se poate servi și rece. Dacă nu avem zer de la unt o înăcrim cu bors și o dregem cu smântână.

Alivenci

Cernem prin sită de păr deasă 1 pahar mălai pe care il opărим cu lapte. Amestecăm acest mălai opărit cu un sfert kgr. de brânză, (trei turțe), o jumătate pahar făină de grâu și un ou. Dacă aceste alivenci se coc la tavă în cuptor de cărămidă se procedează astfel:

Cu mâna înmuiată în apă amestecată cu făină de grâu, se fac boțuri lunguțe și turțite; de observat să nu fie prea grase pe care le punem iarna pe frunză de varză dulce iar vara pe frunză de hrean sau de nuc și le dăm cu lopata în cuptor care a fost încins potrivit (mai puțin ca de pâine).

Când sunt coapte le scoatem, cu răjiș frunza de pe partea de desupră le ungem cu unt, le punem într-o străchină mare, le acoperim cu un șerbet ca să asude niște apoi le mânăm calde și cu smântână.

Dacă le coacem la cuptorul mașinei de gătit le punem într-o tavă unsă și le coacem, le tăiem pătrate și fierbinți le mânăm cu smântână.

(ceață căzătoare).

— Ceața e rară,

— Dîmineața e ceață fără nouri,

— În timpul nopții este ceață iar pământul e umed,

— La amiază vântul este slab, sau când vântul slăbește către seară,

— Plouă fără vânt după care se ivește vânt proaspăt,

— Plouă puternic vara, în zori, ori seara, ori noaptea.

Lumina cerului, prin aceea că:

— Spre Apus lumina e clară,

— Se arată curcubeul după amiază și seara,

Căldura aerului, prin aceea că:

— Iarna coboară mult termometru,

— Noaptea e mai cald în pădure decât pe câmp,

— Temperatura e foarte joasă și vântul e liniștit,

— Seara sau noaptea e mai cald la munte decât la șes,

— Roua e puternică dimineață.

Animalele prin aceea că:

— Tânărăii sboară în amurg,

— Licuricii luminează mai puternic ca de obicei,

— Broaștele orăcăesc seara,

— Lipitorile stau liniștite dimineață pe fundul apei,

— Rândunicile și ciocârlia zboară foarte sus,

SUB STEAGUL „ASTREI”

Astra și meșteșugarii români

— Prin căsătorie să se facă o partidă bună —

IV

După ce în numărul trecut am sărit asupra problemei modului de reînscătorare (alegere) a elementelor folositoare întăririi breslei noastre de mijloc, de data aceasta socotim, tot pe atât de important și folositor, a arăta o altă latură de care are nevoie meșteșugarul român, pentru a prinde rădăcină și binețu a progresă în branșa sa.

Este vorba de a se asigura meșteșugarului român, prin căsătorie, o partidă bună, cu fete de bună stare și în situația de a-l putea ajuta fie cu capital, fie cu legăturile ei de înrudire cu clasa noastră așezată ceva mai sus...

In această ordine de idei ne îngăduim să adresăm fetelor noastre, chiar și ziselor domnișoare (fie dela oraș, fie dela sat), să se implice cu gândul că nu fac un pas greșit dacă primind mâna meseriașului, va încheia cu el o povărișie de viață, prințo căsăcie care ar putea să le asigure o căt mai deplină fericire. Domnișoarele noastre dela oraș și sat, precum și fetele cu bună stare, să se descotorosească de prejudecata, că fericirea în viață nu o vor putea gusta deplin, alături de un meseriaș. Noi cunoaștem numeroase cazuri când „Domnișoarele” și fetele de lume bună, având curajul de a încheia căsătorie cu meșteșugari, sunt mai fericite azi decât acele care au alertat după funcționari sau alii domni..

*

Dacă și pe viitor ficele oamenilor cu dare de mână și cu o poziție socială mai înaltă vor alerga tot după ranguri înalte, meseriașul român va trebui să se impună, ca și până acum, cu fete sărăce și dacă aceasta este un noroc pentru ele, adeseori nu poate fi și pentru bietul meșteșugar, care am putea spune că de la început a călcat cu stângul, pe drumul întăririi și înălțării clasei noastre de mijloc..

Căci un lucru este bine stabilit: între clasa de sus și clasa de jos, clasa de mijloc (meseriașii) nu poate exista decât prin capital. Căci, pe când clasa de sus conduce, iar clasa de jos produce — clasa de mijloc are tocmai chemarea de mijlocoare între intelectual și țărani producător și anume de a preschimba materiile producătoare ale acestei din urmă, în lucruri folositoare pentru toți. Dar aceasta nu se poate face fără a avea la indemână capitalul trebuincios care nici poate aduce fie o bună zestre părintească fie o partidă de norocoasă căsătorie.

In viață casnică a meșteșugarului, bărbatul aduce capitalul său de muncă prin brațele și șicușința sa, iar soția va trebui să-i aducă capitalul sunător (banul), pe lângă care va trebui să pună și suflet de largă înțelegere față de brașa soțului cu care și-a lagăt viața.

Prin această îmbinare de bună conlucrare, se va putea asigura o viață de cămin plăcută, cu mai puține griji și cu largi orizonturi de prospeitate pentru bresla noastră de mijloc.

Dacă ne trebuesc pilde pentru a ne fi călăuză bună în gândurile noastre le vom găsi destul de numeroase și mult grăboare în rândurile conaționalilor noștri Sași, unde fete cu averi frumoase, cu creștere îngrijită și din familiile cele mai bune nu s-au sfid să încheie căsătorie cu un meșteșugar. La conaționali n'a fost nicicând rușine ca fata fabricantului să ia în căsătorie pe un meșteșugar de rând, căruia i-a dus în casă, pe lângă o zestre frumoasă, și putință de a intra în societatea sus pusă, cu ajutorul căreia progresul meșteșugarului îi era asigurat, pentru că în materia de căsătorie a pornit-o cu dreptul, ci nu cu stângul!

Niculae Obeadă

ASTRA

De câțiva ani Astra, Asociația transilvană pentru literatura română și cultura poporului român nu și mai organizează adunările generale, care au fost totdeauna niște zile mari pentru România de dincolo de munți. Aceasta din pricina ruperii în două a Transilvaniei și a împrejurărilor grele de tot felul care au urmat-o. Adunarea generală, care se amâna necontentit, trebuia să se țină la Cluj. Toamna trecută era căt pe aci să se implementească acest gând îndrăsnet și iată că adunarea aceasta anuală administrativă, care a luat de câțiva timp locul celeilalte, și-a strâns împreună delegații și membrii tot în Sibiu, ca în ceilalți ani nenorociți de până acum. Se vorbea atunci, în Noembrie 1944, în numele celei mai vechi și mai puternice societăți, pe care o avem, pentru ridicarea poporului, și glasul a răsunat cu iubire până departe. Toți care îi urmărim ființa și lucrul, am tresărit din colțurile unde ne găseam. Răsfoim acum, ca și când am fi fost de față ca de atâtea ori, numărul din revista „Transilvania”, care aduce darea de seamă de activitate din timpul anului. El ne dă în întâiul rând încredere. Se lucrează cu sărăuință în satele de peste munți și bătrâna asociație rămâne aceeași pildă pentru toți, care este dela 1861 încoace! Este o bucurie să încerci să calci în pașii ei. Sunt pașii care

duc, pește râpi și pripoare, la locurile acele de bun rost și de lumină ale țării.

Ceea ce isbeză delă început și rămâne un drept la recunoașterea față de Astra sunt școlile țărănești, multe și vioale. Pentru că flăcăii, dușii la oaste, lipseau din sate, s-au alcătuit mai cu seamă școli femeiști. Folo-

Inchinare Astrei*)

E astăzi ce avem mai sfânt,
Regină înțeleaptă care
Se schimbă să ne-arate calea
Ce duce spre trăteasca împăcare...

Din rândul nostru-a izvudit
Ca să ne dea lumină
Să să ne 'nalte peste veacuri,
Așa cum ne-a 'nalțat ginta latină...

In sănul nostru s'a deschis
Merețul templu de cultură;
E Astra care leag' un veac
De stat bun și 'nvățătură.

In rânduri strânsse v'adunați,
Români din patru zări
Sub steagul Astrei să lucrați
Spre româneștile 'mpăcări.

Când plugul vostru pe ogoare
Ieși-va să răstoarne brazdă nouă,
Terani să nu uităi că pentru voi
Pâinea Astrei trântu-s'a în două.

Din tot ce Astra a avut
Mai bun, mai nobil, mai de preț,
V'a dăruit, din plin, țărani
Spre împlinirea visului măret.

Veștem, 28 Martie 1945.

ION AL. GRECU,
elev cl II liceu

*) Dăm publicitatii cea de a doua poezie închinată „Astrei”, în cadrul concursului nostru de poezii, care expiră la 15 Aprilie a. c.

sul lor este mai presus de orice prețuire. Este vorba de peste o sută de sate, în care s-au organizat asemenea cursuri și școli în toate colțurile Transilvaniei și ale Banatului.

Acest mijloc de intrare deadreptul în legătură cu poporul său și confișantele. Nu este numai vorba călătoare o conferință a Astrei. Conferințele sunt o tradiție a Astrei și anul acesta și-au păstrat nu numai numărul, dar și modul de colaborare cu alte cercuri și mai cu seamă cu Extensiunea Universitară. Conferințele Astrei sunt chiar o formă isbutită de universitate populară și sătească.

Publicațiile au ieșit în același număr, nu numai reviste ca „Transilvania” și „Foaia Poporului”, dar biblioteci cunoscute, una pentru intelectuali și alta pentru sate. N'a lipsit din aceasta nici cunoscutul calendar al Astrei, care a ajuns, prin străduință pusă în răspândire, o publicație pretutindeni întâlnită... S'a crezut că e potrivit să se vorbească mai pe larg, la un loc de răspântie pentru Astra de cei 25 de ani din urmă și cineva a scris o carte despre activitatea dela Unire încoace iar altcineva despre organizare și felul de lucru.

Asociația avea la 31 August 1944 un număr de 14.716 membri. Activitatea ei găsește destulă recunoaștere și încredere încât să câștige bunăvoie din toate părțile.

(„ALBINA”)

Cititi și răspăduți

„Foaia Poporului”

sfatul doctorului

Scarlatina

Este o boală foarte molipsitoare care se arată sub formă de epidemie, în toate anotimpurile, dar cu deosebire la sfârșitul iernii și primăvara.

Ea lovește mai cu seamă copiii între 6 și zece ani; la sugaci se vede foarte rar; dela 20 de ani în sus se vede mai mult la femei.

Molipsirea se face prin atingere cu scarlatinoșii, microbul acestei boale e mai cu seamă în scuipatul și mușii bolnavului; când acesta tușește, împrăștie în jurul microbii molipsitori. Ne mai putem molipisi atingând hainele, cărțile, jucările sau pliile jupuite de pe pielea bolnavului, molipsire care se poate face după săptămâni și chiar luni, căci microbii acestei boale nu se distrug ușor.

Semne: Intre clipa molipsirii și a ceeea a ivirii primelor semne ale boalei trec 4—7 zile; după timpul acesta, semnele se arată, deodată: fierbințeală mare (39 sau 40 grade) vărsături, dureri în gât, greutate la înghițit, fuedul gâtului este roșu aprins, limba devine albă ca porcelanul pe față de sus și e roșie aprinsă la vârf și pe margini, dureri mari de cap.

A doua zi după ivirea semnelor, ieș pete mari, roșii, care acopăr mai întâi gâtul, apoi pieptul, pântecele și membrele; petele lasă între ele locuri de piele sănătoasă, însă se largesc mereu până ce toată fața corpului se face roșie-smeurie. Limba se jupoiae și ea, căpătând aceeaș culoare roșiesmeurie. Eruptiona asta ține între 2—8 zile. Pela a zecea zi de boală, fierbințeala scade; pielea se scamozează în pliile mari cu deosebire pe tăpi și palme; pielea de pe degete cade ca niște degete de mănușă.

Aceste pliile sunt foarte molipsitoare. Timpul acestei jupueli ține dela 8 la 15 zile; iar după 6 săptămâni, boala incetează.

Măsuri de pază: Orice bolnav de scarlatină va trebui să fie pus deosebit de 40 de zile.

Deasemenea, ne vom feri de toți acei cari au fost în atingere cu bolnavul.

Cei din casă au datoria de a anunța medicul și autoritățile, la ivirea boalei.

Alte învățăminte

Este, la noi, în obiceiul unora, de a ascunde bolnavii, de frică să nu vină jandarmii și să încidă casa sau să-i ducă la spitale. Cazurile de dosire sunt foarte dese. Trebuie să vă gândiți, însă, oameni buni, că dosind copilul bolnav, îl osândim la o moarte sigură — și osândim în același timp viața atâtălor alii princi fără vină.

Anunțând autoritățile, pe lângă că propriii noștri copii sunt duși la vindecare, împiedecăm răspândirea molipsei.

Obiceiul ascunderii bolnavilor trebuie să dispară din satele noastre.

Dela o săptămână la alta

Pentru înfăptuirea dreptății românești în Ardealul de Nord

Printre alte legiuiri supuse aprobării Suveranului, Ministrul justiției a alcătuit una care privește statonnicirea unei noi vieți în Transilvania eliberată.

De altfel acest plan de lege care a primit aprobarea Consiliului de miniștri, a fost deslușit și la posturile noastre de radio în ziua de Dumineacă 1 Aprilie a. c., de către chiar ministrul Justiției, care a lăsat să arate că ideea călăuzitoare la alcătuirea legii a fost aceea de a reînapoia Transilvania de Nord la sănul Patriei Mame cu toate drepturile isto-

rice avute până la arbitrajul dela Vienna din toamna anului 1940.

Planul de lege care așteaptă întăritura M. S. Regelui, prevede, printre altele că va fi considerați cetăteni români numai acei locuitori din Ardealul de Nord, cari la data de 30 August 1940 se bucurau de cetățenia română.

Așa, dar, toți ungurii, veniți — cu cătel cu purcel — după 30 August 1940 în Transilvania de Nord, vor trebui să-și ia tălpășia pentru a se reîntoarce de unde au venit, ca astfel să facă loc românilor refugiați.

Sindicalizarea notarilor comunită din județul Sibiu

Notarii comunali din județul Sibiu, au întrunit în ziua de 30 Martie a. c. în vederea constituirii unui Sindicat profesional în sala de festivități a Prefecturei județului Sibiu. Cuvântul de deschidere a fost rostit de către președintele Reuniunii d. Ioan Noaghiu, care face o dare de seamă amănunțită asupra activității d-sale și a consiliului de administrație; în încheiere propune constituirea unui Sindicat profesional al notarilor. Ca președinte al adunării generale de constituire a fost ales notarul Toma Modran-Cristian, iar ca secretar al adunării notarul Ioan Mureșan-Bungard.

Președintele declară adunarea generală constituită. Explică unele dispoziții ale legii Sindicatelor profesionale și dă cetire proiectului de Statut.

Luând cuvântul notarul Nicolae Frățiciu, a arătat situația grea a notarilor, stăruind asupra nedreptășii acută corpului notarial prin încadrarea în C. F. R., neînținându-se sea-

ma de studiile și vechimea în serviciu, — dar mai ales de rolul important în administrația Statului și munca fără nicio odihnă de zi și noapte, pe care o depun notarii în interesul Statului, comunelor și locuitorilor acestora.

După ce se fac unele întrebări, președintele pune la vot, iar cei prezenti cu unanimitate hotărăsc constituirea Sindicatului Notarilor din județul Sibiu.

Sunt aleși următorii pentru conducerea Sindicatului:

Modran Toma, președinte; Mureșan Ioan, Apoldul de jos, primvice-președinte; Duma Solomon, Săliște, vice-preș.; Nicolae Frățiciu, secretar-general; Nedelcu Aurel, secretar-bibliotecar; Crișan Aug., casier; Noaghiu Ioan, Hociotă Aron, Cărpinișan Petre, Lupu Valeri, Albu Dumitru, Bunea Ioan ca membri ai consiliului iar în comisia de control: Piso Simion, Crișan Francisc și Mureșan Ioan, Bungard.

CORSP.

Aprobarea recăsătoririlor

Aflăm că săptămâna trecută comisiunea de legi de pe lângă Ministerul Justiției a întocmit un plan de lege, pe baza căruia să se poată îngădui recăsătorirea soților divorțați din diferire motive. Se pare că acest plan de lege va veni mai mult în ajutorul soților sălii să divorțeze pe chestiuni de naționalitate de obârșie etnică.

Mărirea salariilor notarilor

La Ministerul Afacerilor Interne s-a luate sub examinare situația notarilor comunali, făcându-se constatarea că aceștia sunt plătiți cu salarii dintre cele mai modeste, fapt care îi reține pe cei mai mulți să nu poată împlini niște cele mai obișnuite obligații față de familiile lor. Ca urmare s'a hotărât imbunătățirea salariilor și pentru această categorie de slujbași ai Sta-

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Aprilie

Dum. III. din Post. Ev. Marcu VIII. 34-38. Gl. 3. St. 11

Luni	9 M. Eupsichie
Marți	10 M. Terentie
Miercuri	11 M. Antipa
Joi	12 C. Vasile ep.
Vineri	13 M. Artemon
Sâmbătă	14 P. Martin papă
Dum.	Ap. Aristarh

Dum. IV din Post. Ev. Marcu IX. 17-32. Gl. 4 St. 1.

Soarele

1 Aprilie răs. 5 ore 59 m. Ap. 6 ore 44 m.
15 Aprilie răs. 5 ore 34 m. Ap. 6 ore 58 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1-3 ploios, 3-4 nor, 5-6 ploaie cu ninsoare, 7-10 ceață și frig, 11-14 bine și ploios, 15-18 bine, 19 vânt rece, 20-21 ninge, 22 bine, 23-25 ploaie cu ninsoare, 26-28 bine, 29 ploios 30 bine.

Poșta Administrației

Drăgan Ecaterina, Primit Lei 1000 abonament până la 31 Decembrie 1945.

Alex. Viespe, inv. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 150.

Lazăr Petru. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 150. Foaia dela noi se trimite la timp, cerceata la Poșta și Primărie. Pentru calendar vă rugăm a ne trimite Lei 230 pentru a-l putea trimite recomandat.

Eugen Circa, prim-pretor. Am primit lei 500. Până la 31 Decembrie ne mai datorați cu Lei 300.

Cercul Cultural „Astra” Vermeș. Cu lei 1200 abonamentul Dvs. este achitat până la 31 Decembrie 1945. În anul 1943 | 4 v'a mers încă o foie pentru care vă rugăm a ne mai trimite Lei 800.

Lazar Vasile, pretor. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 500 de pe anul 1944.

Vasile A. Mihai, inv. Am primit Lei 1000. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați Lei 100.

Gherda Pavel. Am primit Lei 700. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 800.

Dr. Alex. Morariu not. publ. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 500.

Dănilă Schneider. Am primit Lei 630 pe care i-am contat toți în abonamentul Dv. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 200, iar pentru că să vă putem trimite calendarul recomandat ne mai trimitem Lei 230 în total Lei 430. În anii 1943 | 43 v'a mers 2 foi; una nu am contat.

Preot Ioan Luca. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 400.

Ing. Bocancioș Ioan. Am primit Lei 1000. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 200.

Ing. Ioan F. Negrușiu. Am primit Lei 1000 pentru abonament. Ne mai datorați pentru inseratele publicate, pentru care v'am trimes și numere de probă și costul. Până azi nu am primit niciun răspuns.

Halalai Simion. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie ne mai datorați cu Lei 200.

Morar Petru, ab. 1167. Am primit Lei 400 pe anul 1944. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 1000.

Ioan R. Dimperiu, inv. ab. 221, Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 600 (Ați binevoit a plăti Lei 400. Lei 800 pe anii 1943, 1944 și 1945).

O țară puțin cunoscută

(Urmare din pag. 1-a)

rul polului nordic, încingând emisfera de nord cu polul ei aproape în total — dacă n'ar fi și țara Canada cu peninsula Alasca.

E natural că, această parte fiind în apropierea ghețarilor, apoi cu râurile și cu munții ei, ea are cu totul altă vreme (climat), alte animale și munți și cu totul alți arbori, ierburi, porți (plante), ba mai mult, această asezare a ei zămislește, un om cu o înțelegere puțin deosebită de a noastră: cu o gândire și un suflet ceva mai îndepărtat, mai curios ca al nostru.

Omul european, oridecători privește și judecă lumea îndepărtată — cum este și natural — a face plecând dela lucrurile, ființele, munții, apele și aerul, care-l înconjoară, sau dela lumea care-i stă în apropiere. Așa și

Pentru țară românească, legi românești

Un alt plan de lege a fost întocmit de Ministerul Justiției pentru instanță-pânirea așa zisei legislații românești, pe întreg cuprinsul Transilvaniei eliberate. Urmează, deci, ca toate legiuiriile, ordonanțele și dispozițiunile date de guvernul maghiar în Transilvania de Nord să nu mai aibă nicio valoare din momentul punerii în aplicare a legilor românești.

Este și aceasta o legiuire firească, mai ales dacă ținem seama că soldații români, au săngerat, cot la cot cu ostașii sovietici, la eliberarea Transilvaniei.

INFORMATIUNI ULTIMELE STIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — Leu 1000.—
Pe o jumătate de an — „ 500.—
Pentru negustori și com., 2000.—

Instituții și autorități Leu 4.500.—
Abonament de sprijin „ 10.000.—
PREȚULUI NUI NUMĂR „ 30.—

Spre luare aminte. În dorința de a da puțința tuturor elevilor școlilor noastre primare din cuprinsul Transilvaniei să poată participa la concursurile noastre de jocuri, ghicitori și poezii însoțite de premii, am trimis regulat câte un număr din foaie pe adresa fiecăruia direcționi. Constatăm că multe direcțuni care au înțeles scopul ne-au stat întrajutor, fie prin plata abonamentului, fie prin cererea de a fi considerați abonați ai noștri, urmând a face plata abonamentului ulterior. Sunt, însă, și unele cazuri, când nu am primit nici plata abonamentului nici confirmarea soșirii regulate a gazetei. Pentru aceste cazuri ne vedem să lii a lăua măsura încetării trimiterii pe mei departe a foii.

Deci cu data de 15 Aprilie a. c. nu vor mai primi foaia decât aceia care au achitat abonamentul cu anticipație și pe un an, pe jumătate sau un sfert.

Subscrierile la Împrumutul Refacerii Naționale continuă să se facă și pentru cea de a doua tranșă, cu aceeași largă înțelegere față de nevoile țării. Până acum au fost vândute peste 800.000 medalii de aur, mai rămânând din cea de a doua tranșă abea 200.000 medalii. Acest din urmă număr de „Napoleoni“ va fi pus la dispoziția băncilor din țară, pentru că acestea la rândul lor, să poată acoperi cererile populației dobrotoare de a se înzestră cu câte un „cocoșel de aur“.

Proprietarii teascurilor de ulei din țară s-au prezentat în audiență la primul ministru, pentru a le îngădui o căt mai grabnică punere în funcțiune a acestora, avându-se în vedere că ne aflăm în toiul Sfântului post al Paștilor, când țărănește folosește mai mult acest articol alimentar. Primul ministru a făgăduit delegațiilor că va dă curs cererii lor numai după 15 Aprilie a. c. și contra obligației ca fiecare proprietar de teasc pentru ulei să se îngrijească a insămânța plante oleanginoase, ca astfel să se asigure recolta viitoare de sămburi.

Ziarele: „Crainicul“ din Timișoara, „Hunedoara“ din Orăștie, „Tomas“ din Constanța, „România Democrată“ din Arad, „Avântul“ din Brașov, „Cuvântul“ din Brăila, „România Nouă“ din Sibiu, „Kirchenblatt și Sontagsglocke“ din Timișoara, „Gazeta dela Turda“ din Turda, Revista Bucovina din Timișoara și „U-nirea din Blaj“ au fost impiedicate de a mai apărea, pentru vina de a

fi avut o șinută potrivnică actualei ordine în Stat.

Teatrul. Continuându-și activitatea la Sibiu, Teatrul Național din Iași de sub conducerea d-lui Stefan Botzoi a hotărât să închine o bună parte din spectacolele viitoare, strângerii fondurilor neeesare la sprijinirea frontului și câștigarea victoriei. Aceste spectacole au început Joi 5 Aprilie a. c.

Pentru stăvilierea tifosului exantematic s-a alcătuit o echipă de medici specialiști, români și sovietici, care au plecat în Ardealul de Nord și în Moldova să dea asistență trebuincioasă. Echipa pentru Transilvania de Nord este alcătuită din 53 de medici și este condusă de d-nii dr. Bârzu și Ardeleanu, iar conducerea echipei Sovietice a fost încredințată d-nei Tatiana Boceanova. În ajutorul acestei echipe de medici specialiști s-au pus toate instalațiile, aparatele și medicamentele trebuincioase, astfel ca lucrarea pe teren să fie desfășurată în căt mai mult folos.

„Totul pentru front“

Săptămâna care să încheiea a fost închinată sfărărilor pentru sprijinirea frontului de foc, împotriva fascismului și hitlerismului. Muncitorimea și-a luat obligațiunea de a munci căte oră și plus în tot cursul săptămânii, pentru că câștigul acestor ore să fie sărat în fondul ajutorării ostașilor de pe front. Pe de altă parte societățile de binefacere au organizat săzise caravane de camioane care au portat spre front cu diferite daruri ce urmează să fie împărtășite ostașilor.

Alăturându-ne și noi la aceste sfărări obștești în sprijinul frontului și a victoriei, am trimis ostașilor din Armata I și a IV de pe front din Ungaria și Ceho-Slovacia mai multe numere gratuite din „Foaia Poporului“.

SPECTACOLE

APOLO

Un film minunat cu subiect „RIO“, cu celebrii artiști: Basil Rotbar, Victor Mc. Laglen, Ligrid Gurie, Leo Carrillo. Reprezentării zilnice la orele: 3 — 4,30; 4,30 — 6; 6 — 7,30.

CORSO

Marea comedie sovietică „1000 ruble zestre“ cu A. Nersiasan și T. Makmulian. Jurnal sovietic în limba română. Duminică orele 11 matineu. Reprezentării zilnice: 3 — 4,30; 4,30 — 6; 6 — 7,30.

CAPITOL

O puternică dramă socială „Orașul Patimilor“ cu Bette Davis și Paul Muni. Duminică: Matineu. Reprezentării zilnice: 3 — 4,30; 4,30 — 6; 6 — 7,30.

RIO

Marele film francez „Casa din Malta“ cu Viviane Romance. Zilnic 3 spectacole: 3; 4,30 și 6 seara.

URMĂRING RĂZBOIU LUMII... Sfârșitul lunei Aprilie 1945 va aduce pacea între popoare

— În fața marilor ofensi e aliate din Apus și Răsărit Germania va trebui să capituze fără condiții.

Săptămâna care să încheiea a fost una dintre cele mai bogate în evenimente militare, prin aceea că trupele anglo-americane, după ce a incălcat Rînhul au pătruns adânc în Germania, dinspre Apus, amenințând cu încercuirea a mai multor unități care apără regiunea industrială a Ruhrului. Luptele de încercuire a trupelor germane din regiunea Ruhr sunt conduse de generalul englez Eisenhower, care a plănuat despărțirea armatelor germane din Miază-zi, de cele din Miază-noapte, socotind că în felul acesta se va putea grăbi sfârșitul războiului, încă în cursul acestei luni.

Eliberarea Danzigului

Orașul Danzig, cu întreaga lui regiune, de unde s-a iscat acest războiu, a fost eliberat de forțele Sovietice, eveniment care deasemenea frage mult în cumpăna victoriei aliașilor. Cu alte cuvinte aliașii ajungând la punctul din care Hitler acum 6 ani a pornit războiul, sunt mai siguri ca oricând, că orice ar face, Germania va trebui, în cele din urmă, să capituze, totuși fără condiții.

Pe frontul din Ceho-Slovacia

Marele Stat Major al Armatei române a anunțat prin cele mai noi comunicate de războiu, că în Munții Tatra Mică, din Ceho-Slovacia, armata IV-a de sub comanda generalului Dăscălescu Nicolae, înaintând spre râul Nitra, au săvârșit neuitate fapte de vitejie, prin cucerirea unor importante localități, ca Banska-Bistrița. În luptele date pentru acest crâș generalul Dăscălescu a fost rănit, dar rănilor provocate nu l-au împiedicat de a continua lupta mai departe, în fruntea unitășilor românești. Pentru faptele sale de vitejie, generalul Dăscălescu a fost citat prin ordin de zi împreună cu ofițerii și trupa.

Ofensiva pentru Viena

Alte comunicate de războiu anunță că de câteva zile înainte Comandamentul Sovietic face pregătiri tot mai serioase

Coțul C. E. C.-ului

**DAȚI COPIILOR ZILNIC
5 LEI
pentru pușculiță**

O menire mareată

Casa Națională de Economii și Cenuri Postale (C. E. C.-ul) nu este o întreprindere comercială cu scopuri de câștig; ea este în primul rând o școală de ordine și prevedere. Originea ei o găsim în dorința de a evita risipa care a cauzat atâtă rău.

Spre binele Dv. obișnuiți-vă a depune regular o sumă căt de mică pe Libretul C.E.C.-ului